

O, drevo *auacate* s San Dominga
in gosta juha z Martinika!

Zdaj si, mulatka,
veličastno prebujanje mojih Antilov.

O ČEMER NIČ NE VEMO

Jorge Luis Borges
1899–1986, Argentina

Mesec ne ve, da je tih in čist
in tudi tega ne, da je mesec,
pesek, da je pesek. Nobeni stvari
ni dano vedeti, da je njena oblika
nekaj posebnega.

Figure iz slonovine so tako daleč
od abstraktnega šaha kot od roke,
ki jih premika. Morda je
človekova usoda kratke sreče
in dolge nesreče v rokah Drugega.
Tega ne vemo. In nič nam ne pomaga,
če damo Bogu ime.

Ničev je tudi strah, dvom
je pohabljen molitev.
Iz katerega loka se bo sprožila
puščica, ki sem jaz?
Kateri cilj hoče doseči?

NI POZABLJENJA

Pablo
Neruda
1904–1973, Čile

Če me vprašate, kje sem bil,
moram reči: »Zgodi se.«
Moram govoriti o zemlji, ki jo zastira kamenje,
o reki, ki jo izničuje njeno trajanje:
poznam samo stvari, ki jih izgubljajo ptice,
morje, ki ostaja zadaj, in svojo sestro, ki joče.
Zakaj toliko pokrajini? Zakaj dan prehaja
v dan? Zakaj se temna noč
zgošča v ustih? Čemu mrtveci?

Če me vprašate, od kje prihajam, moram
govoriti o razbitih stvareh,
z zelo bolečimi sredstvi,